

איב בתל- אביב

וכבר פסק השופט מכת'עונש לטובתו, ליד קו ה-16 של השער החיפאי. אמרתי לצפניה שיבעט, והיות שהמגינים החיפאים התכוננו למכה למרכז המגרש, שימסור לי חלש ה' צידה. קיבלתי את הכדור, התפרצתי איתו עד לקו השער ושם בעטתי לרוחב השער. גולדשטיין הראה לו את הדרך לפנים השער. המגן החיפאי שרצה לעצור את הכדור, רק עזר לו להיכנס עוד יותר.

לא האמננו בעצם שזה ילך לנו כל כך קל. אבל אחרי שני הגולים התחילו חיפה ללחוץ חזק ובחצי השני הכניסו לנו גול מפגול מפורק. נכון שהם היו במחצית זאת יותר טובים, מפני שאנחנו רצינו לשמור על היתרון שהשגנו. אבל כמו שאומרים שערם ורשתות נוצרו בשביל להכניס גולים ולא רק בשביל שירוצו ביניהם.

כמו תמיד היתה לי גם הפעם הודמנות שפיספסתי. לקחתי את הכדור מחצי המגרש והתקדמתי איתו כמעט עד השער אבל ברגע האחרון מסרתי אותו דחאק לידים של לוי שוער חיפה. אבל זה לא נורא באמת, לחי' פאים היו הרבה יותר הודמנויות להשקות את התוצאות. עד הרגע האחרון ממש לא ידענו אם הרווחנו נקודה אחת או שתיים. כאשר בשניה האחרונה פיספסו החיפאים את ההודמנות האחרונה שלהם, הרגשנו ש' מכבי תל-אביב היא בכל זאת מכבי תל-אביב. בתור פרס על הנצחון היפה לקחו אותנו עוד באותו הערב להופעה של איב מונטאן. הרבה לא הבנתי מה שהוא רצה להגיד, אבל הוא שתקן טוב. תענוג לשבת במשחק כמו שלו. זה לא כמו במשחק כדורגל. כאן אפי' שר לשבת שעה וחצי עם הלב במקום. הלכנו גם לאכול במסעדה של חסון, זה שהיה אודו מושבע של הפועל והתאיים מ' הם. הוא אמר לי: כתוב שניצחתם מפני שאכלתם אצלי. מה פתאום שאכתוב את זה, אני צריך לעשות לו פירסומת!?

סכסוכים

לא כל יום ברים

"נילחם עד טיפת דמנו האחרונה!" הכריז בפאתוס שלום יוסמן, יושב-ראש הנהלת המכבי. העתונאים שכונסו לישיבת החירום פיתקו. הם ידעו כי איומי מכבי לנטוש את האחריות הכדורגל ואת משחקי הליגות הם איומים בעלמא. שום אגודה לא תסכים לנטוש את העסק המכניס ששמו כדורגל, משחקי ליגה וגביע.

"הפעלת הגיליוטינה" קרא עסקן מכבי לתכנית החדשה, שהעלו נציגי הפועל בהת' אחדות הכדורגל. היה זה לפני כשבועיים, דחאק כשהסדר ושלוש הבית כאילו מצאו להם מקום בספורט הכדורגל, כאשר הגישו נציגי הפועל בהנהלת ההתאחדות הצעה לתקום ועד-פועל בן שבעה חברים, בו יהיה רוב לאנשי הפועל כמו בהנהלה. אנשי מכבי התנגדו להרכב המוסד החדש, טענו ש' ממילא יש להפועל רוב בהנהלה. לנציגי הפועל היה תרוע: "זה ייעל את העבודה."

אולם מאחורי כחנת העול הסתתרה כחנה אחרת לגמרי. מוסד מצומצם כמו ועד- הפועל בן שבעה חברים, היה מאפשר לנציגי הפועל לקבל החלטות הרבה יותר מהירות ובהרבה פחות התנגדות חיכוכים מצד יריביהם. כמקובל בהנהלה בת חמישה עשר החברים. האיש שיוזם את ההצעה ודרש בכל כוחותיו לקבלה, היה סגן יושב- ראש ההתאחדות וגוברת צבי ("האיש בעל הצלקת") ברים. כיום נאלץ ברים להעביר כל מכתב עליו הוא חותם, לחתימה אל נציגי מכבי. הקמת ועד-פועל שהוא היה עומד בראשו, היתה מאפשרת לו לתתם בלי השותף המכבי.

כדי הפרעות. כאשר אימו נציגי מכבי בפרישה, נאותו כמה מנציגי הפועל לדחות את קבלת ההחלטה עד לגמר עונת הכדורגל, אולם ברים תבע בכל תוקף לקבל החלטה. כאשר בלחצו נבחר ועד-פועל שהורכב מארבעה נציגי הפועל, שני נציגי מכבי ונציגי בית"ר, הודיעו אנשי מכבי על אי-קבלת המנדטים.

המפתיע במשבר החדש היה שנציגי בית"ר הנחשבים בדרך כלל לגרור מכבי ומתנגדי נסיגות ההחלטות של הפועל, היו הפעם לצד אנשי הפועל. מאחר שמצב קבוצות בית"ר בליגות השונות אינו מזהיר ביותר, והבית"רים רצו בכל מחיר לשמור על מע' מדם בהתאחדות, לא הצטרפו לאיומי מכבי.

רק בסוף השבוע, אחרי שנציגי הפועל נוכחו כי הפעם יכולים אנשי מכבי להפריע את מהלך הליגה הסדיר ואת זרם ההכנסות הסדיר, הם הסכימו לויתור ומני, הורידו את מספר חבריהם בועד הפועל מארבעה לשלושה. לעצ' אחד מאנשי הפועל לכניעתו של צבי ברים: "זהו מה שנאמל, לא כל יום ברים."

מאחורי הקדעים מקיש מישוה בעץ בחזקה. הקהל משתתק. מה קרה? האם מישוה קיבל התקפת עצבים מאחורי הבמה? לפתע כבים האורות. מאחורי מסך פלסטי שקוף למחצה פותחת תזמורת במנגינה רועשת. האורות נדלקים והוא עומד על הבמה. גבוה, חסון ורחב כתפיים, בעל הבעת פנים של פרח מאופק, לבוש במכנסים חומים, חולצה חומה, נעליים חומות וחגורה חומה, בלי לומר מלה, לא שלום ולא ערב טוב, הוא מתחיל לשיר. לשיר על דברים של מה בכך כמו העבודה של יום-יום, בת צחוק של ילד, פזמון של שיר ולידתה של אהבה חדשה. הוא עומד לפני המיקרופון ושר בלי לזוז כמעט. השיר נגמר. הוא מקבל בחיוך שוב את תשואות הקהל, אומר את שמו של השיר הבא ושר.

שוב לא קורה ולא כלום, רק הזמר והמיקרופון. ושוב הוא לא נע תנועות מיותרות, אינו מרבה להשתמש בידיו, רק פיו פולט את המילים בפשטות וללא מאמץ. וכשהקהל כמעט קצת מאוכזב מהאיש שרק עומד על הבמה הריקה והחשופה, שרק עומד ושר, הוא מתעורר לפתע. השיר שבפיו הוא שמח וצוהל, לפתע הוא שר בכל גופו, נע לרוחב כל הבמה, מעתת ידיו ואצבעותיו ומכניס חיים על הבמה. והשיר הבא שוב שקט ורוגע ושוב הוא עומד במרכז הבמה ללא תנועה כמעט ומביא את המאזין למחשבה: "מה, זה איב מונטאן? כל אחד יכול לעשות את זה." ובו ברגע הוא שר שיר חדש, מתעורר לחיים, משחק בעיניו ובידיו ובכל גופו, רוקד ומלווה את שירתו בקטעי פנטזימה.

ומבלי שהקהל מרגיש בכך הוא לוכד אותו בכבלי קסם, מרתק אותו אליו בשיטה ובסדר כשל פסיכולוג מומחה. עד לרגע בו הוא מסיים את התכנית, ותקל ככר כולו שלו. זהו איב מונטאן. זמר ושחקן שהכשרון הוא רק יסוד עליו הוא בונה את הבנין הגדול של כיבוש קהל מאוינו. כל תנועה, כל ניד עפעף, כל עזית באצבע הקטנה, מחושבים לסרטי הפרטים ומתוכננים.

כי השלמות המקצועית היא גדולתו של מונטאן על הבמה.

★ ★ ★

"חיה לא טיפשה"

רחוב אין איש מביט אחריהם פעמיים. כשהם יושבים על כורסא באכסדרא של מלון דן, או מטילים לאורך רחוב אלנבי בחברת ידידים מקומיים, לבושים בבגדים הפשוטים שלובש כל אחד, אין איש נזכר שרק לפני שבוע ראה את אחד מהם בסרט. איב, שלמרות 38 שנותיו נראה כמו ילד מגדול שמעשה ליצנות חבוי מאחורי חיוכו, גלוי ולבבי עם כל אחד כמו בימים בהם היה סבל במל מארטי או ספר שזכה בפרס ראשון עבור תסרוקת נשים מסובכת שהצליל להכניה במהירות בתחרות.

סימון סיניורה, בת לאם יהודיה ואב שמוצאו ממשפחה פולנית ששמה קאמינקר, נראית קצת מבוגרת ממנו. שיער צהוב, עיניים שקועות וכהות, רגליים דקות ומחויטבות, אינם מבדילים אותה מכל אשה אחרת. וכמו כל אשה אחרת, יש לה מגרעת שאיב אינו יכול לסלוח לה לעולם — הנטיה לשבור כלים.

"מעולם לא התגליתי" מספרת סימון, שהפיקחות מרצדת בעיניה, "דחפתי את עצמי והגעתי לאן שהגעתי. עברתי על תפקידים קטנים.

דו-פרצופיות סנייט טותן עשרות פרצופים אשר אותם פציג איב מונטאן בחופשתו בעזרתם הוא חושף את טיפוחי הצחצח מלגת חמיית ל'קהל הנחלב.

לפעמים קיבלתי תפקידים חשובים יותר, אבל לא מאסתי לחזור לתפקידים הקטנים, עד שטיפסתי ועליתי למעמד של כוכבת. "בריג'ט בארדו? ילדה נפלאה. אני אוהבת אותה מאוד וחושבת שהיא גדולה. ואני אומרת את זה ברצינות מפני שאני מבוגרת מדי והיא צעירה מדי, כך שאיננה יכולה עוד לקחת שום דבר ממני." אומרת סימון ומחייכת חיוך ציני בזוית הפה. "הייתי רוצה מאוד להסריט סרט בארץ. למה לא? אני מוכנה להסריט בכל מקום. אני לא יחידה ברצון זה. כל השחקנים הצרפתים מוכנים לבא לארץ לשחק כאן: רק תנו להם סרטים."

"חיה הררית תצלית מאוד. הכרתי אותה ברומא בזמן שעשתה את הסרט נערת היום. היא לגמרי לא טיפשה. אני שמחה שהיא מתקדמת. הישראלית שאני הכי מעריצה היא חנה סנש. קראתי את כל הסיפור שלה. גיון בארי הציע לי לשחק את התפקיד הראשי בסרט עליה, שמעתי שגם לחיה הררית תכנית כזאת, אבל עד עכשיו לא שמעתי שמאיוה שהוא צד יצא איוה דבר."

★ ★ ★

יום הולדת לדורו

איב מונטאן עצמו אינו יכול להתרנן בנושא אחד כל הזמן. הוא חושב על כמה וכמה דברים בעת ובעונה אחת, על מנגינת התזמורת הגרים במלון מסוג גרוע יותר ואינם שבעי רצון כל כך, על רשת הרמקולים המיוחדת שהביא מפאריס ושהתקנה בהיכל התרבות והמסוגלת להעביר את זמרתו באיצטדיון פתוח בנוכחות 30 אלף צופים, על הנערות הישראליות היורדות לבאר מלון דן ("לבושות לא רע, לגמרי לא רע") ועליו עצמו.

"ברור שאני מתרגש לפני כל הופעה," אומר זמר השאנסונים המקצועי ביותר בעולם, "עליך להיות אידיוט כדי לא להתרגש לפני כל הופעה. רק אידיוטים לא מתרגשים." על זמרה וקולנוע ואיב מונטאן הוא מדבר בלב גלוי: "ראיתם את הסרט על זאבים ואני שים? בעבודה שם פחדתי באמת. פחדתי מאד. חלק מהזאבים שהי' פיעו בסרט היו זאבים אמיתיים וחלק כלבי-זאב גרמניים. הכלב שהייתי צריך להתאבק עמו בסרט היה חצי זאב וחצי כלב. שמו לי על הידיים מגנים מנחושת כדי שיהי הכלב-זאב שניעצו בי לא יחרו לבשרי. ובכן, הוא התנפל ונשך, אך השיניים הגיעו לבשר."

קצת פחות ברצון הוא מדבר על פוליטיקה. "אני זמר ולא מת' עסק בפוליטיקה. אף פעם לא הייתי חבר במפלגה הקומוניסטית. נסעתי לרוסיה לפני שנתיים מפני שהיה לי חוזה ושללמו לי כסף טוב. נפגשתי לשיחה עם כרושצ'וב וכל שאר המנהיגים שכיום כבר לא מנהיגים. בהתחלה התרגשתי קצת, אבל ישבנו ודיברנו שתיים. כמו שני אנשים רגילים ולא הרגשנו שהזמן עובר. האמת היא שפחדתי בהתחלה לדבר עמו אבל הוא היה ששבר את הקרח. "עכשיו אני רוצה יותר להתעסק בפוליטיקה. יש דברים יותר מעניינים, כמו הדברים שעליהם אני שר. "ללולו יש יום הולדת היום. בוא גם אתה למסיבת יום-ההולדת של לולו. נינט תהיה שם, ועוד אנשים פשוטים כמוני וכמוך, ויהיה שמח. באו" אלה הדברים עליהם הוא שר.

דו-פרצופים איב מונטאן ואשתו, שהקניית הקולנוע הצרפתי סיומן (צירי המכשפות) טיני יורה, שהנליה במלחח לבעלת אימח מתפרבת בחצנתו ובשירתו.